

zmagovitem odporu i zanaprej vsi navalali za rop dežela vojno vodečega sovražnika razbili.

Albanija. Sovražnik napadel je včeraj popoldne naše pogorske postojanke vzhodno od Pogradeca; bil je povsod odbit, na dveh krajih s krepkim protisunkom avstro-ogrskih bataljonov. V prostoru vzhodno od Berata zavrnile so naše varstvene čete sovražne oddelke v živahnih bojih. Neko italijansko brodoge obveljavljalo je iz pokrajine Vojusa - izliva stari, na zgodovinskih spominih bogati samostan Pojani. Isto bilo je obenem od letalcev z bombami obmetano, ki so več prebivalcev ubile.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od torka.

K.-B. Berlin, 11. septembra (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armada prestolonaslednika Rupprechta. Angleški sunki pri Langemarku in Frezenbergu bili so zavrnjeni. Pri Villeretu razvili so se boji, ki so za nas ugodno potekali. — Armada nemškega prestolonaslednika. Podjetja francoskih poizvedovalnih čet so se izjalovila. Na vzhodnem bregu Maase napadle so včeraj zjutraj močne francoske sile od gozda Fosses pa do Chaume (3 in pol km). Južno-zapadno gozda Wawrille v našo bojno cono vdreti sovražnik bil je s protisunkom vržen. Na ostali fronti so se razbili francoski napadi v našem odpornem ognju z velikimi izgubami. Tudi tekom dneva večkrat ponavljani napadalni poskusi sovražnika so se izjalovili. Na nekaterih točkah smo svoje črte naprej potisnili. Lajtnant Voß sestrelil je včeraj 3 sovražna letala. S tem je povečal število svojih zračnih zmag na 45.

Vzhodno bojišče. Fronta princa Leopolda. Med ruskimi in našimi postojankami, od morja pa do Düne, veliko število sunkov prednjih čet. Vjeli smo nekaj sovražnikov. Sunki ruskih oddelkov v gozdni pokrajini severno od Husiatyna in ob spodnjem Zbruczu bili so zavrnjeni. — Fronta nadvojvode Jožefa. V južno-vzhodnem kotu Bukovine pričeli so Rusi z napadom. Dosegli so krajevni uspeh pri Solki. Med dolinama Trotus in Oitoz sovražnik svojih brezuspešnih napadov doslej ni ponovil.

Makedonska fronta. V pogorskem ozemlju južno-zapadno jezera Ochrida zadržale so nemške in avstro-ogrške čete Francozom včeraj nadaljno prodiranje.

Prvi generalkvartirnojster
Ludendorff.

Vojna na morju.

30.000 ton potopljenih.

W.-B. Berlin, 5. septembra. Novi uspehi podmorskih čolnov na severnem bojišču znašajo 30.000 brutto-register-ton.

Šef admiralnega štaba mornarice.

19.000 ton potopljenih.

W.-B. Berlin, 6. septembra. V Atlantskem oceanu, v angleškem Kanalu in v Severnem morju so naši podmorski čolni zopet 7 parnikov z 19.500 brutto-register-tonami potopili.

Šef admiralnega štaba mornarice.

En sam podmorski čoln potopil 53.500 ton.

W.-B. Berlin, 8. septembra. Eden naših podmorskih čolnov (poveljnik kapitanlajtnant Meusel) je 19 ladij z 53.500 brutto-register-tonami, med njimi 6 oboroženih parnikov in 3 oborožene ladje na jadre, potopil. Med potopljenim tovorom se je nahajalo 18.650 ton premoga, 15 ton živil, 11.890 ton železne rude, 2500 ton pšenice, 2500 ton raznega blaga, 2670 ton barvnega lesa, 208 ton ekstrakta za barve, 1400 ton žvepla, 3000 ton bodeče žice, 13 lokomotiv in paketna pošta za kanadski glavni stan na Francoskem. Zapolnilo se je 6 topov.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Novi uspehi podmorskih čolnov.

W.-B. Berlin, 9. septembra. Novi uspehi podmorskih čolnov v Atlantskem oceanu, v angleškem Kanalu in Severnem morju dali so 7 parnikov in 2 ladji na jadre, med njimi angleška pomožna ladja „Bergamot“, bržkone past za podmorske čolne, en oboroženi angleški parnik ter 4 parniki, ki so bili vsi iz spremstva sestreljeni; od teh sta bila dva z dvojnimi strelom in eno iz istega spremstva sestreljena.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Novi uspehi podmorskih čolnov.

K.-B. Berlin, 10. septembra. Uspehi podmorskih čolnov v Atlantskem oceanu, v angleškem Kanalu in Severnem morju podali so 7 parnikov in 2 ladji na jadre.

Novi uspehi na morju.

W.-B. Berlin, 11. septembra. V zavrnem okolišu okrog Anglije se je vsled delovanja naših podmorskih čolnov zopet 27.000 ton uničilo. — Dve mornariški letali ste dne 9. septembra popoldne v izlivu Themse en angleški parnik potopili.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Izpred sodišča.

Visok duhovnik obsojen.

Lemberg, 5. septembra. Tukajšnji duhovnik stolni kórar grof Badeni bil je od kazenske sodnije obsojen na en dan zapora ali 300 kron globe, ker je v prepriu nekemu vojaku kapo iz glave zbil... Opombe ne potrebne!

Navijalec cen.

Maribor, 7. septembra. Zaradi navijanja cen že predkaznovani, na Hrvaško pristojni Štefan Vratarič, trgovec v Mariboru, stal je danes pred okrožno sodnijo. V kazenskem postopanju zoper trgovskega nastavljenca Rudolfa Hermann, ki je živahno kupčeval s cvirnom, prišlo je na dan, da je trgovec z mešanim blagom Vratarič, od katerega je Herrmann cvirn kupoval, vse pri firmi Martinz kupljeno blago že s tako čezmernim dobičkom oddajal, da je bil n. p. cvirn na kratki poti od veletržca do konzumenta izredno podražen. Tako je prodajal Vratarič gros-kartelnega cvirna, ki ga je kupil po 9 K 60 h, Hermannu po 14 K 40 h in 16 K 40 h. Hermann pa je prodal ta cvirn še isti dan po 20 do 33 K naprej. Tako je narasla cena cvirna v par dneh za 244 procentov... Trgovec Vratarič bil je vsled tega navijanja cen obsojen na en mesec zapora in 1000 kron denarne globe.

Nevarni tat.

Maribor, 9. septembra. Celo hišo obkradel je iz okraja Sv. Lenarta sl. gor. pristojni delavec Karl Verlič. V Spodnji Jablonici ukradel je tamošnji posestnici Alojziji Brčko okajeno meso, špeh, jajca, srebrno uro itd.; potem v isti hiši stanujočemu Johanu Šilac hlače in srajce (80 K), Gerhardu Bračko, Ani Telinek, Johanu Albin in neki Žmavo kokoši ter razne druge stvari. Tat je bil obsojen na devet mesecev težke teče.

Predraga kava.

Maribor, 7. septembra. Trgovec Ivan Traun na Ptujski gori je decembra meseca leta 1916 v svoji trgovini z mešanim blagom v Narapjah žgano kavo po K 9-60, 12- in 14-08 za en kilogram prodajal. To kavo je bil preje po 7-50, 10-60 in 11-80 kupil. Zaradi tega navijanja cen bil je Traun pred mariborsko okrožno sodnijo obsojen na 100 kron denarne globe.

Revolucija na Ruskem.

Velikansko rusko državo pretresa ogromni vihar. V zadnjem času se celo po-

roča, da je bil umorjen vodja sedanjih ruske vlade Kerenski, nekdanji socijalist in sedanji absolutni tiran. Vest še ni potrjena ali mogoče je in značilno je tudi.

Kerenski je s svojimi pristaši v revoluciji ruskega carja iz trona vrget in zneje celo v Sibirijo odposlal. Napravil je tudi nekaki red in poskusil celo ofenzivo proti našim frontam. Ali — zdaj izgublja ta nasilne moč. Rusko ljudstvo hoče razmir in zato postaja gibanje anarhističnih krogov, zbirajočih se okoli delavskega voditelja Lenina, vedno večje. Pod sovrastva Leninovih pristašev, ki Kerenskoga zaradi njegovega brezobzirnega nasilja smrtno vrazijo, je ta bržkone padel.

Ruska odporna sila, rusko gospodarstvo je razrušeno. Uspehi Nemcev pri Rigi so nanovo dokazali. Ruska armada potrebuje velikanske množice na ljudeh in živilih. Zaledju je pričela vladati vsled tega brez primerna beda in lakota. To je revolucija pohujšala. K temu pride še nezadovoljstvo z vojaškim položajem, ki pusti danes celo ogroženje Petersburga kot možnost. V takem viharju se seveda vlada Kerenskoga ne more držati, zlasti ker se mu poveljnik armade general Kornilov na noben način ni pokoriti.

Tako je torej Rusija v grozoviti notranji borbi.

Gospodarske.

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

Sejmi brez zvezdic (*) so letni in kramarski sejmi; sejmi z zvezdicami (**) so živinski sejmi, sejmi z dvema zvezdicama (***) pomenijo letne in živinske sejne.

Dne 15. septembra: Zdole*, okr. Brežice; Muta**, Sv. Mihael (sejem za beta), okr. Leoben; Arvež (sejem za živino); Brežice (svinjski sejem).

Dne 17. septembra: Kapele**, okr. Brežice; Söchau, okr. Fürstenfeld; Sv. Stefan pri Leobnu; Gozd**, okr. Muta; Sv. Jakob pri Spodnjem Dravogradu**, okr. Sloven. Gradec; Sveti Stefan**, okr. Leoben; Braslovce, okr. Vranks; Šmarje pri Jelšah**, Loka, okr. Laško.

Dne 18. septembra: Sv. Jakob*, okr. Bruck; Ormož (svinjski sejem); Radgon, Gasen, okr. Birkfeld.

Dne 19. septembra: Öblarn*, okr. Gröbming; Ptuj (svinjski sejem); Imeno (svinjski sejem), okr. Kozje.

Dne 20. septembra: Stanz*, okr. Kindberg; Breg pri Ptuj (svinjski sejem).

Dne 21. septembra: Anger**, okr. Birkfeld; Hartberg ob Lebing**, okr. Hartberg; Weißkirchen**, okr. Judenburg; Oberzeiring, Fram**, okraj Maribor; Ormož**, Fehring, Ilz**, okr. Fürstenfeld; Luče, okr. Arvež; Gregor ob Stiefing**, okr. Wildon; Neuberg, okr. Mürzzuschlag; Ligist**, okr. Voitsberg; Laško**, Gradec (sejem za klavno živino); Rogatec (svinjski sejem).

Dne 22. septembra: Deutschfeistritz, Trieben*, okr. Rottenmann; Brežice (svinjski sejem).

Dne 24. septembra: Lessing, okr. Rottenmann; Sv. Martin pri Slov. Gradcu; Remšnik**, okr. Marenberk; Sv. Trojica, okr. Sv. Lenart v Sloven. gorah; Slov. Bistrica, Feldbach**, Trofaiach**, Ernovč, okr. Lipnica; Langenwang*, okr. Mürzzuschlag; Modriča, okr. Voitsberg; Trofaiach, okr. Leoben.

Razno.

Dr. Anton Korošec in Ogri. Kakor znan je se je prvič voditelj dr. Anton Korošec zadnjem času potepal po Hrvaškem, da tamošnje politične kroge za njegove „jugoslovanske“ cilje pridobil. Ali Ogri si v oziru ne pustijo od politikujočih kaplanov na Štajerskem prav nič komandirati. Kako je dr. Korošec od Ogrov sprejet, kaže članek lista „A Nap“, ki se tako-le glasi: „Kje je hrvaški ban, kje zagrebski državni pravnik da še ni a retiran jugoslovanski poslanec dr. Korošec, ki na madžarski zemlji v Zagreb organizira upor in napravila veleizdajalske poskuse proti politični in teritorialni integriteti op-

ške države. Ali, ako ti ne znajo izpolnjevati svojih dolžnosti, kje je ogrska vlada, katera ne da aretirati in v verige ukovati gospoda dr. Korošca, tujega državljanca. Ako uide veleizdajalec dr. Korošec nazaj v Avstrijo, ga je madžarska vlada izpustila iz svojih rok. Koloman Tisza je dal leta 1876. aretirati Miletiča in ga okovanega v železju pripeljati v Vac, a gospod dr. Korošec ni vreden niti za las več kakor pa Miletič. Končno: Kaj dela Korošec v Zagrebu? Nič drugega, kakor da hujša Hrvate, da se odtrga od krone Sv. Štefana in da kot samostojna dežela — vstopijo v avstrijsko federalistično državno zvezo. Severni Slovani so se vrgli na severovzhodni del Ogrske, a avstrijski Jugoslovani na Hrvaško in tako trgajo ogrsko državo na severu in na jugu. Da jo ti lumpje trgajo, to še ni bilo nič hudega, ali da proti tem veleizdajalcem nima nobene besede niti avstrijska niti ogrska vlada, ampak se obe obnašata tako, kakor da gre za Tunguzijo: to je vendar neznosno! Nihče naj nikar ne reče, da Koroščevo delovanje v Zagrebu ni zločin veleizdaje proti teritorialni integriteti ogrske države. Tudi madžarski in hrvaški kazenski zakon bi ga kvalificiral za zločin. Dobro, ako namerava poslanec Korošec preustrojiti teritorij in ustavo Avstrije na federalističnem temelju v državno zvezo tamnih narodov, potem imamo samo en odgovor: ako se odpravi dualistična državna oblika, potem se bo postavila Ogrska na stališče čiste personalne unije. Ali utemeljiti avstrijsko državno zvezo in v ta namen odtrgati dele Ogrske, tako se nismo pogodili! Zato imamo prokleto dolžnost, da obesimo na prvo drevo vsakega, ki prihaja k nam iz Avstrije, da pri nas na tem temelju hujša. Torej — kaj dela ogrska vlada? Ali spi? — Kakor je iz tega ne preveč ljuboznjivega članka razvidno, nima dr. Korošec posebno veliko prijateljev na Ogrskem. In tam bi se mu znalo res kmalu kaj drugega pripetiti, nego je to pri svojih vernih ovčicah na Spodnjem Štajerskem navajen. Pač ni čudno — vseslovenske hujskarije je danes že vsakdo, kdor ima pošteno ljubezen do monarhije, do grla sit!

Iz Sv. Lovrenca pri Mariboru se poroča: Dne 8. t. m. se je vršila tukaj podaritev diplomov častnega občanstva gg. županu Jožefu Michelitschu in nadučitelju Mage. G. Michelitschu vodi že skozi 30 let vse zadeve prelepega trga sv. Lovrenca. G. Mage pa praznuje istočasno 50 letnico svojega učiteljskega delovanja; skozi 31 let je nepretrgano deloval kot nadučitelj v Sv. Lovrencu. Čestitamo obema gospodoma prav pristržno za odlikovanje, še bolj pa čestitamo prebivalstvu trga Sv. Lovrenca, da je zamoglo imeti tako izborne može v svoji sredi!

Tri požari v eni noči. V noči na 5. t. se je v Mariboru požarno brambo k ognju poklicalo, ki je izbruhnil v sobi krojača Follgera. Ob 2. uri zjutraj poklicalo se je gasilce zopet k ognju v kleti kovača Glumaca. Takoj potem pa je pričelo goreti na strehi stranišča neke vojaške bolnišnice. Gasilci so povsod svojo dolžnost izpolnili.

Toča. Iz Št. Ilja sl. g. se poroča: V nedeljo popoldne divjala je v Št. Ilju in okolici težka nevihta. Padala je tudi toča, ki pa je bila k sreči z dežjem pomešana, tako, da vsaj trsje ni škode trpelo. Grozdje pa je bilo v nekaterih krajih tako poškodovano, da so morali posestniki drugi dan s trgatvijo pričeti, ker bi drugače jagode gnile. Škoda je precej velika.

Umrli je v bližini Maribora na svojem posestvu g. Johann Wruss, dolgoletni natakar v Strachilovi gostilni na Bregu pri Ptuj. Pokojnik je bil v ptujskem okraju splošno znan in spoštovan. Lahka mu zemlja!

Zagovorniki veleizdajalcev, — zakaj molčite? Drugače tako gostobesedna in v tonu nedosežena prvaška lista „Slov. Gospodar“ ter „Straža“ sta bila od nas razkrinkana kot zagovornika veleizdajalcev ter dezertarjev. Z neverjetnim navdušenjem sta namreč zagovarjala tiste podle češke zlo-

čince, ki so iz avstrijske armade dezertirali ali se pustili na sramotni način vjeti, ki so pa potem, podplačani od sovražnikovega denarja, na Ruskem vstvarili posebno „brigado“ ter se v njenih vrstah s puško v roki proti avstrijskim vojakom borili. Te veleizdajalce je celo rusko generalštabno poročilo posebej pohvalilo. In „Slov. Gospodar“ ter „Straža“ sta te veleizdajalce z največjo verno zagovarjala. Pozneje sta pričela ta dva čedna lista lagati, da so bili dotični veleizdajalci le „češki seljenci“ na Ruskem. Ali to je bila laž! Sam zaupnik našega cesarja, c. k. deželno-brambeni minister pl. Georgi nam je bil priča in je povedal, da so bili dotičniki veleizdajalci in dezertarji. Omenjena lista sta sicer še enkrat pljunila na cesarjevega zaupnika c. kr. ministra, potem pa sta — obmolknili. Vedela sta, da slovensko ljudstvo v svoji sredi ne mara veleizdajalcev in zato sta skrila jezik za zobmi. Ali s tem stvar še ni rešena! Pošteno slovensko ljudstvo, poštene slovenski vojaki v strelskih jarkih vprašajo: Ali razume „Slov. Gospodar“, koliko so nam v tej vojni škodovali domači veleizdajalci? Ali v „Straža“, koliko tisočev slovenskih in drugih avstrijskih vojakov je prešlo svojo srčno kri zaradi teh veleizdajalcev? To je vprašanje! In dokler se na to vprašanje ne odgovori, ostaneta „Slov. gospodar“ in „Straža“ zagovornika veleizdajalcev.

Proti odtegnjenju vojnih vjetnikov iz Štajerske. Delavsko mesto nemških državnih poslancev za Štajersko stopilo je v vtemeljeno prošnjo do vojne ministerstva, da se nameravajo odtegnjenje vojnih vjetnikov iz Štajerske v svrhu žetve sladkorne pese pod nobenim pogojem ne izvrši. Nadaljno odtegnjenje delavskih moči iz Štajerske bi ravno sedaj napravilo največje težave pri delu domače žetve.

Po smrti odlikovan. Lajtnant Rudolf Bernreiter, pisatelj iz Maribora, je, kakor znano, dne 18. maja pri Sočinih bojih padel junaške smrti. Zdaj se uradno razglša, da se je podelilo mlademu junaku vojaški zaslužni križec 3. razreda z vojno dekoracijo in meči.

Mati in hčerka umrli. Iz Maribora se poroča: Družina hišnega posestnika g. Perschon v Novivasi bila je hudo prizadeta. V četrtek zjutraj umrla je gospa Marija Perschon v 61. letu kot žrtev griže. Zvečer istega dneva pa ji je sledila v smrt vsled iste bolezni 25-letna hčerka Frančiška Perschon. Hčerka se je hotela dne 15. t. m. poročiti. Izražamo družini svoje sožalje!

Vjeti vlomilec. Iz mariborskega garnizijskega zapora pobegnili dezertir in nevarni vlomilec Ferdinand Pleteršek bil je od orožnikov v Tresternici aretiran in potem vojaški sodnji oddan.

Ženo zabodel. Vzitar Stefan Mesarič v Hrastovcu pri Poljčanah napadel je dne 3. t. m. ob polnoči svojo v postelji ležečo soprogo, s katero se je večkrat prepiral. Zabodel jo je opetovano z nožem. Žena je tako hudo ranjena, da bode težko pri življenju ostala. Mesariča so izročili sodnji v Slov. Bistrici.

Nasilni romarji. 15-letni Vincenc Popolaš iz Vrhja pri Slov. Gradcu šel je na romanje na goro sv. Uršule. Ko je šel nazaj, prišlo je nekaj fantičev iz Koroške za njim. Eden od njih je brez vsacega vzroka ustrelil iz revolverja nanj; izstrelil mu je oko. Mladi zločinci so potem zbežali in pustili težko ranjenega brez pomoči ležati.

Nekaj odgovora nahujskanemu vojaku. V zadnjem „Slov. Gospodarju“ čitamo pod naslovom „Slovenski vojaki o naši bodočnosti“ dopis nekega Jankota Mlakar od Velike Nedelje. Dotičnik pravi v svojem dopisu, da govori „v imenu slovenskih vojakov ob Soči“. Mi ne poznamo tega Jankota Mlakar in se bi tudi ne brigali zanj, ker vemo, da si „Gospodar“ kot stari lažnik dostikrat izmisli osebe in objavlja v uredništvu samem skrupulacne „dopise“. Ali ker je ta Janko Mlakar podpisan, ker pravi, da stoji ob Soči kot vojak junaškega 87. regimenta in ker govori „v imenu slovenskih vojakov“, — hočemo odgovoriti! G. Mlakar, ako res eksistirate,

kdo in kaj ste, in kdo Vam je dal pravico, govoriti „v imenu slovenskih vojakov ob Soči“? Mi spoštujemo vsacega vojaka, pa če je tudi naš najhujši politični sovražnik; povejte torej, ker ste vendar pošteni, ali ste res „Gospodarju“ dotično pismo pisali?! — G. Mlakar, mi imamo na stotine pismov Vaših tovaršev od 87. polka, ki se strinjajo z našimi nazori in ki se vsi borijo za Avstrijo, nobeden pa za „jugoslovanske države“; zakaj nas torej psujete, ko se vendar kot vojak ne pečate s politiko in jo vsled svojega bivanja na fronti tudi ne morete natanko presojati! — G. Mlakar, Vas kot avstrijskega vojaka vprašamo: kedaj je „Štajerc“ hotel slovensko ljudstvo tlačiti? kedaj je rekel, da morate plesati po naši muziki? kedaj, da mora slovenščina izginiti iz Spodnje Štajerske? — G. Mlakar, zakaj nas psujete „nemčurje“? Ali ni v junaškem 87. polku tudi precej Nemcev? Zakaj pljujete na Vaše tovariše, ki z Vami vred prelivajo svojo kri za avstrijsko domovino? Kedaj smo slovenskim vojakom očitali veleizdajstvo? Kdo Vam je to laž povedal? — Na vse to zahtevamo odgovor, g. Mlakar, in dali nam bode odgovor, ako imate kaj poštenja v sebi. Mi Vam damo prostor v našem listu za odgovor; lahko pa tudi v „Gospodarju“ odgovorite. Odgovorite!!! Pa povejte, zakaj imenujete na stotine naših junaških čitateljev in naročnikov pri 87. polku „šnopsarje“! G. Mlakar, ti „šnopsarji“ so svojo vojaško dolžnost gotovo ravno tako dobro izvršili, kakor Vi! Dr. Korošec pa, ki mu kličete tako navdušeno „slavo“, deluje v tem težkem času proti avstrijski ustavi; kot duhovnik ne izpolnjuje svoje dolžnosti in čeprav je mladi in čili človek, tudi ne stoji v strelskem jarku. — G. Mlakar, ali ste vse to pomislili, ko ste napisali svojo notico v „Gospodarju“? Prosimo odgovor!

Prekupčevanje in navijanje cen v ptujskem okraju se pričinja tako grozovito razširjati, da bode treba oblasti na najodločnejši način nastopati. Že v zadnji številki smo poročali, da ogrski konduktarji na celi progi na prav nesramni način krošnjarijo in kupčujejo; potem pa pošiljajo oziroma nosijo naše blago na Ogrsko. Kaj pa dobivamo mi iz Ogrske? Ali orožniki te lumparije ne vidijo? Ali bode res treba, napraviti naznanilo na c. k. urad za ljudsko prehrano na Dunaju? Pri nas itak oblast že dovolj rekvirira, tako da je Štajerska že popolnoma izmозgana. To ne bode šlo tako naprej! Okoli postaje Mošganec pri Ptuj je pravo gnezdo ogrskih železničarskih prekupčevalcev, katerim pa tudi gotovi domačini pomagajo. Tam se krši postavo na najnesramnejši način. Govori se, da pomaga pri temu tudi neki gotovi Klemenčič, ki tam kupčuje in Ogrom prodaja. Pa tudi drugi ljudje, celo taki, ki stoje v železniški službi, delajo ednako. Mi nimamo gotovo nič proti temu, ako si človek preskrbi za-se potrebna živila, ali kupčuje za Ogrse se ne sme dopuščati. Potem pridejo še gotovi begunci, katere smo na Štajerskem gotovo lepo sprejeli, ki pa zdaj istotako za vsako ceno živila nakupujejo in potem razpošiljajo. To ne gre in to ne sme biti! Mi smo se v tem oziru svoje potrpežljivosti naveličali in bode mo naši druga sredstva, da se to preziranj postavnih določi konča. Še enkrat prosimo tedaj c. k. oblast, da naj posreduje. Kajti prebivalstvo v ptujskem okraju ima tudi pravico do življenja, ne samo Ogrji in Lahi...

Junaški vojaki 87. regimenta nam pošiljajo skoraj vsaki dan pristrčne vojaške pozdrave iz fronte. Čutijo se kot Štajerci in Avstrijce. In te junaške vojake si upa klerikalna cunj „Slov. Gospodar“ v Mariboru imenovati „šnopsarje“. Vojaki 87. regimenta, zapomnite si, da Vas ima klerikalni „Gospodar“ za šnopsarje. Zapomnite si to od tega lista, ki je pred vojno za Srbe deloval in ki se tudi sedaj za srbsko „jugoslavijo“ navdušuje. Vojaki 87. regimenta si ne bodeje pustili od „Gospodarja“ časti krasti.

Vinska trgateg. Ako nam ostane še naprej sreča mila, bode letos vinska in sadovna žetev na Spodnjem Štajerskem res imenitna.

Vinogradi so naravnost krasni, kakor že več let niso bili. Grozdje je zdravo, polno, lepo, — imeli bomo „rujno vince“, da bode veselje. Kakovost in množina obeta z Božjo pomočjo mnogo. Razni vinogradniški strokovnjaki pa nam poročajo, da je treba ljudi zopet opozorjati, da naj se na noben način ne prične prekmalu s trgatvijo. Grozdje je zdravo, polno in lepo in čimpoznejše se izvrši trgatve, temboljša bode ta krasna štajerska kapljica. Zato ne trgajte prehitro! Istotako pustite boljša jabolka, zlasti krasne naše mošgance, dovolj dolgo na drevju, da dozori. Pozneje imajo mnogo več veljave, so boljša in se da iz njih tudi mnogo boljši most sprešati. Bog daj srečo!

Nesramnost. Nemški cesar Viljem je naš zvesti zaveznik in že nad tri leta se borijo naše avstro-ogrsko poleg nemških čet. Svojege zaveznika moramo vsekakor spoštovati in mu izkazano zvestobo povrniti z enako zvestobo. Zato pa je res podla nesramnost, ako čitamo zdaj v slovensko-klerikalnih listih naravnost, gorostasne napade na nemškega cesarja. Mi v časih srbskih zmešnjav niti revolverskega srbskega Petra ali pa starega hazardista črnogorskega Nikite nismo smeli napadati, čeprav sta bila ta dva poštenjaka že takrat naša najstrupenejša sovražnika. Ko smo pred leti enkrat par Petrovih grehov našli, je n. p. „Slov. Narod“ kar zatulil v ogorčenju in je pričel klicati cenzuro in policijo na nas... Danes pa, sredi v vojni, ki jo pelje polovica sveta proti Avstriji in Nemčiji, upa se n. p. „Slovenski Gospodar“, ta podli zastrupalec nevednega ljudstva, n. p. sledeči stavek napisati: „G. Linhart od „Štajerca“, prime naj na prihodnjem zborovanju Viljema pruskega za ušesa, ker je — po čudni zahtevi svoje pameti — v službi svojih največjih sovražnikov“ itd. Pribijemo, da se piše tako danes v na Avstrijskem izhajajočem lističu, katerega duša je dr. Korošec, o zavezniškem cesarju Viljemu! In oblast ne stori nič proti temu! Ali se hoče res čakati, da bodo srbofilski hujskači vso ljudstvo pokvarili? Caveant consules!

* * *

Visoko odlikovanje. Pred kratkim je bil g. oberst Jožef Lutschounig, brat našega vrlega somišljenika državnega poslanca gosp. Jakoba Lutschouniga v Maria-Rainu, od cesarja z redom Marije Terezije odlikovan. Zdaj pa je dobil odlikovanje vsled cesarjeve odločbe še plemstvo (Freiherr). Čestitamo vrlému oficirju, ki je svoji družini, pa tudi vsej svoji koroški domovini toliko časti napravil. Taki so sinovi prekrasne naše Koroške, — junaški vojaki, zvesti Avstriji!

Kmetje, ki se sramujejo oderuštva. „Gr. Tagblatt“ poroča iz Beljaka: Na tukajšnjem trgu se je nekaj čudnega pojavilo. Sadjerejci se z ozirom na dobro sadno žetev sramujejo, zahtevati za sadje od oblasti določene cene, ker se te cene ne more vteteljiti. Tako se gotove vrste sadja celo za eno tretino od oblasti določene cene, prodaja. Oj ti devetkrat modra oblast! Sicer pa je le žeteli, da bi se tudi v drugih krajih prodajalci pričeli sramovati...

Požar. Dne 5. t. izbruhnil je pri posestniku in krčmarju Waichu v Sv. Lenartu na Koroškem ogenj, ki je gospodarsko poslopje v kratkem času vpepelil. Ogenj se je razširil potem na provizorično leseno streho cerkvenega stolpa in jo je popolnoma vpepelil. Vkljub oddaljenosti vode (nad 500 metrov) posrečilo se je gasilcem, da so ogenj na ta dva objekta omejili.

Nepoboljšljivi tat. Pred okroglo 2 mesecema je iz prisilne delavnice v Messendorfu 16-letni Alojz Gangl pobegnil. Zdaj šele so ga orožniki v Rožeku na Koroškem dobili in zaprli. Gangl se je delal par dni gluho-nemega. Pozneje pa je priznal, da je od svojega bega iz Messendorfa živel zgolj od tatvin. Našlo se je pri njemu precej denarja, ki ga je bil spečim hlapcem v hlevih ukradel. Mladega tata so zopet sodniji izročili.

Težka nezgoda. Iz Beljaka se poroča: Nadučiteljica gospa Marija Olsacher na

šoli Lind-Beljak je hotela na že vozeči se vlak skočiti. Pri temu je izdrsnila. Vlak jo je vlekel nekaj časa seboj. Potem je nesrečnica ob progi obležala. Nezvestno in z razbito glavo so jo prepeljali v bolnišnico.

* * *

Bolgarska kraljica težko bolana. Bolgarska kraljica je že dalje časa hudo bolana. V zadnjih dneh pa se je njeno stanje tako pohujšalo, da se je vsega bati. Kralj se je takoj iz fronte odpeljal.

Lepe razmere. Iz Budimpešte se poroča: V ministerstvu za notranje zadeve se je prišlo na presenetljivo vest, da je še več kot 2500 aktov glede navijanja cen iz let 1915 in 1916 nerešenih... Minister Ugron je baje zapovedal, da se te stvari takoj reši. Menda so ti lumpje čakali, da se jih tudi „amnestira“!

Poljski pomožni zbori. V sporazumu med Avstro-Ogrsko in Nemčijo se bode ves nerazdeljeni poljski pomožni zbor na fronti vporabil, ker splošna ofenziva sovražnikov zahteva združitev vseh vojaških sil. Na fronti stal bode poljski pomožni zbor pod avstro-ogrskim poveljstvom. Kolikor hitro bode vojni položaj to dovolil, bode se dal poljski zbor nazaj svojemu pravemu namenu, biti kader za poljsko armado. Medtem pa ostane potrebno osebo za izvežbanje, obstoječe deloma iz avstro-ogrskih, deloma iz poljskih državljanov, doma na Poljskem. Posvetovanja okupacijskih vlad glede uresničenja poljske vlade stoji pred zaključkom. — Tako uradno obvestilo. Zmešnjave na Poljskem pa postajajo z vsakim dnevom hujše. Namesto da bi bili Poljaki Avstro-Ogrski in Nemčiji hvaležni, da so jih rešile stoletnega ruskega jarma, poslušajo raje agitatorje, ki stoji v službi sovražnikov. Poljaki dokazujejo res, da niso zreli za samostojno državno življenje. Kaj šele, ko bi se res uresničila kakšna „jugoslovanska“ država. Tu bi bile zmešnjave še večje in prav kmalu bi gospodje, ki danes najglasneje za to prismojarijo vpijejo, hrepeneli zopet po življenju v Avstriji...

Spijon. Kanonir Janez ima v kljub prepovedi rekviriranja zopet nekega petelina pri sebi. Vahtmojster najde petelina in razjarjen pokliče Janeza ter mu pokaže žival. „No, Janez, kaj pa je to?“ — „To, — to je bil sovražni spijon!“ — „Kaj, ti se hočeš iz mene norčevati?“ — „O ne“, pravi Janez. „Slišal sem čisto natanko. Ko se je naša baterija pripeljala, poletel je petelin na streho in je prav glasno, tako da so morali to Rusi slišati, zapel: ar — till — riiri. No, potem sem pa tega spijona usmrtil“...

Naše novo ministerstvo. S cesarskimi lastnoročnimi pismi so bili za ministre imenovani dosedanjí vodje: ministerstva za kult in podduk dr. Ludvik Cwiklinski; železniškega ministerstva dr. Karl pl. Banhaus; justičnega ministerstva dr. vitez pl. Schauer; delavskega ministerstva Emil vitez pl. Hermann; finančnega ministerstva dr. Ferdinand pl. Wimmer; deželnobrambenega ministerstva feldmaršallajtnant Karl Czapp pl. Birkenstetten. Nadalje se je imenovalo za trgovinskega ministra dra. Friderika pl. Wieser, za poljedelskega ministra Ernsta grofa Sylva-Tarouca. Istotako se je imenovalo za ministre dra. Viktorja Mataja, dra. Ivana viteza Žolger, dra. Julija pl. Twardowski-Skrzypna, in dra. Johana Horbaczewski. — Ministrov imamo za sedaj več kakor ministerstev. To bode enkrat penzije! V splošnem imamo vtis, da ta nova vlada na nobeni strani ne bode živala mnogo zaupanja in da ji bodejo vsled tega tudi prav kmalu dnevi šteti... Pa počakajmo!

Slovenskega ministra. prvega slovenskega ministra imamo zdaj v novi avstrijski vladi. Posebnega pomena to dejstvo seveda nima, ali zanimivo je pa le, da ljudstvo, tudi za slovensko ljudstvo, je pač prokleto vseeno, ali sedi v vladi kak češki profesor ali rusinski politik ali slovenski državni uradnik. Zanimiva pa je stvar že zaradi tega, ker je to prvi slovenski minister. Desetletja sem

so se že slovenski politikastri obeh strank v potu svojega obraza trudili, da bi zlezle eden od njih na ministerski stolček. Dr. Ploju bi se bilo svoj čas to že kmalu posrečilo, pa so ga lastni klerikalni rojaki na prav nečeden način pregnali. Znani ožlindrani kranjski glavar dr. Sušteršič je svoj čas tudi že sanjnil o naslovu ministerske ekscelence; pa so ga zopet liberalni rojaki odslovili. In tako je šlo skozi leta naprej... Zdaj pa imajo ministra v osebi dra. pl. Žolgerja! O možu doslej ni bilo dosti slišati; doma je nekje pri Slov. Gradcu, v politiki se javno ni kazal; zdaj pa je minister in bode moral seveda tako plesati, kakor bodo žvižgali prvaški godci. Zanimivo je pa le, da ni nobeden aktivnih prvaških politikov — n. pr. naš g. Miha Brenčič ali pa Pišek ali pa Gostinčar — postal minister; ravno uradnika dra. Žolgerja so vzeli, ki menda vendar ne bode v vsakem oziru pred Korošcem na trebuhu ležal... No, na vsak način imamo sedaj v naši slavni vladi slovenskega ministra. In skoraj izgleda tako, kakor da bi v zadnjem času slovenski politikastri zato tako besneli, da so dobili ministra. Kajti zdaj se je njih revolucijski duh skoraj malo polegel... Ministra, „slovenskega“ ministra imamo; smo radovedni, če bode s tem naše zelje bolje zabeljeno...

Nov naslov. Naš cesar je določil, da se sme podeliti pripadnikom kmetijskega poklica, ki so si stekli posebne zasluge za javnost, naslov „ekonomijskega svetnika“.

Rusinja v Avstriji. Kakor znano, bil je češki vodja in prijatelj nekaterih slovenskih prvakov dr. Kramar zaradi veleizdaje najpreve na smrt na vislicah, potem pa milostnim potom na večletno ječo obsojen. Naš cesar mu je v svoji velikodušnosti tudi to kazeno odpustil. V zahvalo pa se nadaljuje hujskarijo. Soproga dra. Kramara je rojena Rusinja. Ta ženska pusti zdaj po panslavističnih listih razglašati, da je v podporo češke propagande zopet 750 kron darovala... Ko bi Avstrija na Ruskem tako izzivaje storila, bi jo kmalu odposlali v Sibirijo... Pa pri nas je vse mogoče, kajti mi smo pravni in kulturni in dobri!

Dolžnost dela pri žetvi. Od c. k. oblasti se nam poroča: C. k. poljedelsko ministerstvo je čulo, da svoji pod orožje poklicanih, ki dobivajo „podporo“, nočejo več pri kmetijskih delih pomagati. Opozarja se tedaj nato delovati, da se te osebe od oblasti h kmetijskim delom pritegne. Proti osebam, ki se brez zadostnega vzroka branijo, dati svojo moč na zahtevo žetvenim komisijam na razpolago, je napraviti naznanilo na c. k. okrajno glavarstvo.

Gališki poštenjaki. Vojni poročevalec Höllriegl piše v „Zeit“ o vzhodno-gališkem judovskem gnezdu Sniatynu: „Ena c. in k. kompanija marširala je po glavni cesti — naravnost v boj. Neka stara ženska, katere trgovina je bila oplenjena, prinesla je iz nekega skritega kraja par ničvrednih ruskih cigaret. Vojaki so skočili na cigarete; ena škatlja je stala 40 kopejk, 80 vinarjev. Zdaj je gorelo na visočini za vasjo posestvo. Torej so bili Rusi že tako daleč. Ena škatlja cigaret je stala že 1 krono. Neka druga ženska odprla je razbita vrata svoje trgovine; in glejte, žajfo je imela še vedno! Navadna umivalna žajfa, en kos za en rubel. Neki nemški naskočni bataljon, spretni mali fantje z železnimi havbami, marširal je mimo. Obstali so pred trgovino. „Žajfa! Žajfa! Dve marke kos!“ rekla je ženska. Preračunati ni pustila ničesar. Ena škatlja cigaret koštala je v tem času 2 kroni 60 vinarjev. Baterije so odšle za umikajočim se sovražnikom. Kanonirji so kupovali žajfo. Pol kosa koštalo je 4 krono. Ena škatlja cigaret 3 krono. Ko je dospel divizijski trén, stale so cigarete 4 krono, pol kosa žajfe pa 5 krono. Neki oficir se je razburil in je zavpil nad starim Galicijanom. Ta pa je rekel: „Ja, Rusi so nas izropali; zdaj moramo vendar gledati, da nekaj nazaj dobimo!“ Ko so prišli ranjenici iz bitke, možje, ki so Sniatyn osvobodili, gledali so žalostno na

ne gore cigaret, ki se jih je prinašalo v oplenjenih hiš. Za navadnega vojaka pa se bile te cigarete predrage. — Tako so delali gališki judje z našimi vojniki! In mi? Kako smo delali mi z gališkimi begunci? Dobro — sirota!

Vrnitev beguncem iz juga. „Korrespondenz Wilhelm“ poroča: Ministerstvo za notranje zadeve je sledeče pokrajine za splošno vrnitev beguncem na jugu prosto dalo: Primorja: politične okraje Capodistria, Lussin, Pisino, Parenzo, Veglia, Volosca, Abbazia; od političnega okraja Sežane sodnijski okraj Sežana razven občine Zgonik; od političnega okraja Tolmin sodnijske okraje Tolmin razven občin Sv. Lucija-Tolmin ter Volče; od političnega okraja Pola sodnijske okraje Dignano, Rovigno, razven k občini Valle spadajočega teritorija Barbariga; Koroška: cela koroška dežela razven k političnemu okraju Beljak spadajočih občin Leopoldskirchen, Malborget, Pontafel, Saifnitz in Uggowitz; Dalmacija: vsa dežela. — V te okraje se smejo begunci torej zopet vrniti.

Zopetni obrat brzovlakov. Brzovlak št. 1 iz južne železnice, ki se odpelje iz Gradca ob 12. uri 59 minut, vozi zopet na progi Dunaj-Maribor. Istotako vozi brzovlak št. 2. od Maribora proti Dunaju. Ta pride ob 4. uri 10 minut iz Maribora v Gradec.

Železniška nesreča. Na progi Budweis-Linz skočil je neki vojaški vlak iz tira. Pri temu je lokomotiva in 19 vagonov od več metrov visoke železniške proge padlo. 14 vagonov je bilo razbitih. Mnogo živine iz vlaka se je moralo takoj zaklati. Neki orožniški stražmojster je bil ubit, več železniških službenecov pa ranjenih.

Dr. Adler pomiloščen. Iz Dunaja se brzojavlja: Najvišje sodišče je ničnostno pričo bo zaradi umora ministrskega predsednika grofa Stürgkha na smrt obsojenega socialnega demokrata dra. Friderika Adlerja v tajni seji zavrglo. Obenem pa je Adlerja milostil cesarja priporočalo. Cesar je moža pomiloštil in je pustil najvišji sodnji določitev o velikosti kazni. Najvišja sodnja je potem določila kazen na 18 let težke ječe.

O delovanju urada za vojno skrbstvo je izšlo sedaj poročilo in sicer za čas do konca marca 1917. Urad je skrbel za vojake na bojiščih, za invalide in za vdove in sirote vojakov. Nabral je nad 71 milijonov kron. Vojaki na bojišču so dobili za 43.4 milijonov kron različnih stvari, zlasti smotk in cigaret. Odposlanih je bilo 125.720 zabojev v 980 vagonih. Za Božič je bilo poslanih 186.000 oficirjem in 6.4 milijona vojakov daril v vrednosti 6.4 milijona kron; poslana so bila v 37.880 zabojev in z 351 vagoni. Posebno pozornost je urad posvečal preskrbi vojaštva s perilom in toplimi oblačili. Poslal je 1.05 milijonov parov volnenih nogavic, 486.000 parov naprav za tilnike, 211.000 obvez za trebuhe itd. Urad je tudi popolnoma opremil 629 vojaških domov. Tudi je urad nabavil 200 strojev za popraviljanje starih, nerabnih čevljev in jih popravi na dan tisoč parov.

Dolžnost delodajalcev povrniti nagrade za prijete pobeglih vojnih vjetnikov. Po ukrepu c. m. kr. vojnega ministerstva se imajo naložiti stroški za prijete pobeglih vojnih vjetnikov vedno delodajalcu. Pristojno taborišče vojnih vjetnikov bo tedaj pozvalo v vseh slučajih, v katerih se prizna za prijete pobeglih vojnih vjetnikov nagrada ali so pa sicer stroški nastali in je vojni vjetnik pobegnil od delodajalca, ki je v zmislu „Določb“ dolžan skrbeti za njegovo varstvo, tega delodajalca, da povrne znesek, ki se je izplačal kot nagrada kakor tudi druge stroške, ki so nastali s prijetejem vojnega vjetnika, ker bi se sicer navedeni zneski odtegnili od kavcije.

Legitimiranje nezakonskih otrok in prememba imen nevest padlih vojakov. Nj. c. in kr. Apostolsko Veličanstvo je dovolilo, da smejo imeti nezakonski otroci padlih vojakov — v kolikor to ni v kvar javni morali — imena

svojih nezakonskih očetov, ki so, bodisi padli v bojih ali umrli vsled vojnih štrapacev na fronti ali v zaledju. K tem ne pripadajo samo aktivni vojniki, temveč tudi oni, ki so bili vpoklicani kot vojne dajatve. V takih zadevah se je obračati na pristojna sodišča, ki bodo sporazumno s političnimi oblastmi sklepala vse v poštev prihajajoče razmere, se seboj če bi bilo to nezakonskemu otroku v korist ali ne. V posebnih, oziroma vrednih slučajih se dovoli tudi nevestam padlih vojakov, za katere je dobro znano, da sta imela trden sklep se poročiti, premeniti svoj dekliski priimek v ženinevega. Take ženske se potem ne bodo nazovale gospodične, marveč gospe ali kakor je sploh v dotičnem kraju običajno.

Zadnji telegrami.

Avstrijsko uradno poročilo od srede.

K.-B. Dunaj, 12. septembra. Uradno se danes razglašalo:

Vzhodno bojišče. Rusi in Rumuni napadli so visočine vzhodno od Ocne optovano in ljuto. Njih navalovi so se večinoma že v našem ognju izjavili. Enkrat so bili s protisunkom nazaj vrženi.

Italijansko bojišče. Tekom večerajšnega dne prišlo je le na Montu San Gabriele od ljutejših bojov, ki so za nas ugodno potekali.

Albanija. Južno od Berata bili so italijanski oddelki od naših prednjih čet čez zgornji Osum nazaj prepodeni. Pri Pogradecu ob jezeru Ochrida se izumikajo naše čete pritisku močnejšega nasprotnika.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od srede.

K.-B. Berlin, 12. septembra (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armada prestolonaslednika Rupprechta. V Flandriji, Artoisu in severno od St. Quentin se je ognjeno delovanje zvečer znatno oživilo. Mnogokrat je prišlo tudi do infanterijskih prask. — Armada nemškega prestolonaslednika. Po močnemu ognjenemu učinku vdrla so francoski oddelki k nasilni poizvedbi na obeh straneh ceste Somme-Py-Sonain v Champagni; bili so z ognjem in v bližinskem boju nazaj pognani. Vjeti so ostali v naši roki. — Sestrelili smo 19 sovražnih letalcev.

Vzhodno bojišče. Fronta princa Leopolda. Na večih krajih med Vzhodnim morjem in Duno vrgle so naše prednje čete ruske proizvodvalne oddelke v boju nazaj. — Število vjetih iz bitke pri Rigi znaša 8900 mož. Plen znaša 325 topov, med njimi ena tretjina težkih, več naloženih vlakov, pijonirsko orodje, strelivo in oskrbovalni predmeti, veliko število avtomobilov in drugih vojaških vozov. — Fronta nadvojvode Jožefa. Med Prutom in Moldavo mnogokrat živahno artiljerijsko delovanje in poizvedovalni boji. — Južno-zapadno od Turgul-Ocne sunil je sovražnik petkrat proti našim črtam; vedno je bil z velikimi izgubami zavrnjen.

Makedonska fronta. Položaj na južno-zapadnem bregu jezera Ochrida se ni bistveno spremenil. Pri Monastiru močnejši ogenj kakor v zadnjem času.

Prvi generalkvartirnojster
Ludendorff.

Revolucija na Ruskem.

Zadnja poročila pravijo, da je postal položaj za sedanjo rusko vladu izredno nevar. Umor ministra Kerenskega sicer še ni uradno potrjen. Ali gotovo je, da maršira general Kornilow z večjo armado proti Petersburgu. Kornilow je baje nasprotnik nadaljevanja vojne, medtem ko je Kerenski popolnoma

od naših sovražnikov podkupljen. V vseh ruskih mestih se pričakuje ustaje in revolucije. Vsak trenutek zamorejo priti odločilna presenečenja.

Listnica uredništva.

Prijatelj. Vedeti hočete, kaj pomeni beli prostor v zadnji številki „Štajerca“? To pač ni tako lahko povedati, kajti danes je cenzura absolutna. V „Slov. Gospodarju“ smejo prav jasno našega zaveznika nemškega cesarja Viljema psovati; mi pa ne smemo kaplanu Korošču ali Mihi Brenčiču resnico povedati. In vendar je po našem mnenju med Miho Brenčičem ter nemškim cesarjem precej razlike. V „Gospodarju“ smejo prav očitno proti ustavi avstrijske domovine hujskati; mi pa ne smemo objaviti niti šaljivke o fantastični „jugoslovanski“ državi. V „Gospodarju“ smejo štajerskim c. k. okrajnim glavarjem vse mogoče stvari očitati; ko pa bi mi kakšnega prvaškega koncipista, o katerem vemo različne „čednosti“, za ušesa prijeli, bi se nam slabo godilo. Stara pesen o kmetu, ki je pridnega osla do smrti trpinčil, lenega, hudobnega osla pa krmil in božal. Največji osel pa je bil le dotični kmet sam. Ali nas zdaj razumete? Tako nastanejo beli prostorički v našem listu in kadar bode pričela državna zbornica zasedati, govorili bomo o tej zadevi naprej. Pa zdravi!

O ti nespodobni „Štajerci“! Pod tem naslovom poslal je neki pošteni prvaške vzgoje našemu uredniku Linhartu seveda nepodpisano pismo, v katerem psuje na klerikalni način, poklinja Nemce, pači ime urednika in grozi, češ da „se bo podpisal na životu urednika“, da bode urednik Linhart „napaden kakor divja zver“, da „ne bode več dolgo slovenske zemlje tlačil“ itd. itd. — Torej zopet moriške groznice! Naš urednik se sicer takim falotovskim grožnjam smeji, kajti psi, ki mnogo lajajo, po navadi ne grizejo. Dotični nesramni dopis na naj pride in naj pokaže svojo koražjo kot ubijalec. Omenili smo to le zaradi tega, ker je to človeče pravi plod vzgoje hujskajočih listov „Gospodarja“ in „Straže“. Ubijalce vzgojajo ti listi! Fej!

Umetni mlin

se odda za 4 leta v najem. Natančneje pri posestnici gospe Mariji Ušen, Gattersdorf, p. Sv. Duh-Loče pri Poljčanah. 424

Dobre hrastove sode

proda takoj 422
Karl Kasper, trgovec v Ptuj. Herrengasse.

Pridni viničarski ljudje

3 osebe, se sprejmejo. Ponudbe na Rudolf Blum, Maribor, Carneristrasse 22.

LADJA

mi je odplula po vodi dne 9.; kdo jo je našel, naj se oglasi in naznani pri posestniku Mihaelu Tement v Vampah, p. Wurmberg. 426

Učenca

za mehaniko sprejme Valerian Spruschina, mehanik, Ptuj, Florianigasse 6.

Zelo ugodni nakup.

Na prodaj je dobra kmetija, 15 johov travnika, 8 johov njive, 8 johov srednje obrašč. lesa, štala, obokana za 15 glav živine, mašini na gepelj, 1 in pol ure od mesta Velikovec, 5 minut od glavne ceste, 15 minut od cerkve in šole; cena 20.000 K. Vas Lippendorf Nr. 2. St. Peter pri Velikovcu, Koroško. 429

Pošten

raznoševalec časnikov

in hišni sluga, ki zna tudi nekaj nemški, sprejme se pri W. Blanke, Ptuj.

DEKLA

pridna, zvesta in delavna, se sprejme v službo

Leopold Slawitsch, trgovec v Ptuj. 427

Mnogo trgovcev ne vē,

da zamorejo stare registrirke blagajne nam nazaj prodati. Nakup vseh tipov do nadaljnjega po National-Registrier-Kassen G. m. b. H., Wien VII., Siebensterngasse 31.

„Asanol“

ma presenetljiv uspeh pri pokončevanju žoharjev (zakon. varovan) škurkov, mravelj itd. 1 žavojček stane 1 krono.

„Št. Valentinov rediln prašek za prašiče“

je edino uspešen pri prebavi krme, zaradi tega izredno redi meso in toliščo, 1 žavoj stane 1 krono. Naroča se pri Josip Berdaj, Ljubljana, Zelarska ulica 18. Po pošti se pošilja najmanj 6 žavojčkov.

Stole (Zimmersessel) SLAWITSCH & HELLER
trgovina v Ptuj.